

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-1232/2024-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda, Nives Šimunović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Mire Ošljaj, OIB: 33800287882, iz Zagreba, Kustošijanska 39, zastupane po punomoćniku Zvonimiru Hodaku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Vranjican, Hodak & Partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika Uniqa d.d., OIB: 75665455333, sa sjedištem u Zagrebu, Planinska ulica 13A, zastupanog po punomoćniku dr. sc. Marku Rašici, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Rašica & Partneri d.o.o., u Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene dana 31. kolovoza 2026. godine, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Tomislava Skerleva, odvjetnika i zamjenika punomoćnika tuženika Luke Smoljenovića, odvjetnika, dana 29. rujna 2026. god.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku UNIQA d.d. OIB: 75665455333, Zagreb, Planinska ulica 13 A, isplatiti tužiteljici Miri Ošljaj iz Zagreba, Kustošijanska 39, OIB: 33800287882, na ime naknade za neimovinsku štetu, iznos od 4.500,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 31. siječnja 2024. do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja i koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku UNIQA d.d. OIB: 75665455333, Zagreb, Planinska ulica 13 A, isplatiti tužiteljici Miri Ošljaj iz Zagreba, Kustošijanska 39, OIB: 33800287882, na ime naknade za tuđu pomoć i njegu, iznos od 388,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 29. rujna 2026.g. do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženiku UNIQA d.d. OIB: 75665455333, Zagreb, Planinska ulica 13 A, da tužiteljici Miri Ošljaj iz Zagreba, Kustošijanska 39, OIB: 33800287882, naknadi

troškove parničnog postupka u iznosu 1.891,25 eura, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 29. rujna 2026.g. do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

IV Odbija se tužbeni zahtjev u preostalom dijelu u ukupnom iznosu od 3.512,00 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je tužiteljica, tijekom boravka u Specijalnoj bolnici Varaždinske Toplice, dana 11. kolovoza 2023. godine, pala u sobi za prevlačenje pri bazenu te je uslijed pada pretrpjela prijelom potkoljenice i nožnog zgloba. Navodi se da je upućena u Opću bolnicu Varaždin gdje je operirala bimalorni prijelom lijevog gležnja, te da je u daljnjem tijeku oporavka, kod tužiteljice došlo do oštećenja lumbalnog dijela kralježnice, uz uzročnik posttraumatskog koštanog edema koji je nastao prilikom pada dana 11. kolovoza 2023. godine, dok se nalazila na liječenju u Specijalnoj bolnici Varaždinske Toplice. Navodi se kako je uslijed štetnog događaja tužiteljica trpjela strah, bolnost, bila joj je potrebna tuđa pomoć te je došlo i do trajnog umanjenja životne aktivnosti te naruženja. Navodi se kako je do pada došlo nizom propusta tuženikovog osiguranika, poglavito radi nedostatne odnosno neprovedene procjene rizika od pada i to u dijelu procjene čimbenika koji utječu na razinu rizika, a koji se klasificiraju kao čimbenici okoline, odnosno sklizak popločeni pod u sobi za prevlačenje, bez odgovarajuće signalizacije. U tužbi se navodi da se tužiteljica obratila tuženiku s odštetnim zahtjevom radi naknade neimovinske štete u iznosu od 7.000,00 eura, slijedom čega je tuženik isplatio tužiteljici iznos od 265,45 eura, po osnovi utvrđene trajne invalidnosti od 5%, dok je u preostalom dijelu zahtjev ocijenjen neosnovanim. Tužbom tužiteljica potražuje isplatu daljnjeg iznosa od 8.400,00 EUR na ime naknade štete.

2. Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu u podnesku od 22. travnja 2026. godine, tužiteljica predlaže donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku da joj s osnova s osnova neimovinske štete isplati iznos od 4.634,55 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 31. siječnja 2024. godine do isplate, te 396,00 eura s osnova naknade za tuđu pomoć i njegu, sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja do isplate, te da joj naknadi parnični trošak sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

3. U odgovoru na tužbu tuženik ne osporava pasivnu i aktivnu legitimaciju, kao ni činjenicu da je isplaćen iznos od 265,45 eura povodom odštetnog zahtjeva. Tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva te odgovornost tuženikovog osiguranika za štetu koju trpi tužiteljica. S obzirom na postojanje ugovornog odnosa između tuženika i Specijalne bolnice Varaždinske Toplice, tuženik predlaže da se navedenu ustanovu, sukladno odredbi članka 211. Zakona o parničnom postupku, obavijesti o pokretanju ove parnice. Ne osporava da je u vrijeme štetnog događaja tuženik sa Specijalnom bolnicom Varaždinske Toplice imao sklopljen Ugovor o osiguranju osoba od posljedica nesretnog slučaja i Ugovor o osiguranju od odgovornosti. Tuženik je istaknuo da je na prostoru predmetnog bazena jasno istaknut znak koji upozorava korisnike bazena na

mokar pod i mogućnost pada, te da se prostor svlačionica redovito nadzire i isušuje tijekom dana. Nadalje je naveo da je pod svlačionice presvučen protukliznom podlogom koja se prostire duž cijele svlačionice i nalazi se ispred svakog paravana predviđenog za presvlačenje. Stoga smatra da je osiguranik tuženika poduzeo sve radnje kako bi prostore u sklopu bazena držao u primjerenom i sigurnom stanju za korisnike, te da na strani osiguranika ne postoji odgovornost za pad tužiteljice. Nadalje, predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

4. Tijekom cjelokupnog postupka provedeni su dokazi pregledom medicinske dokumentacije, odštetnog zahtjeva, odgovora na odštetni zahtjev, medicinskim vještačenjem, saslušanjem svjedoka Bojane Šelek, Jolande Dvorinčić i Jožice Vugrinec Sopić, te saslušanjem tužiteljice osobno kao parnične stranke.

5. Nakon provedenih dokaza i ocjene istih, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za naknadom neimovinske štete radi povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i imovinske štete u vidu tuđe pomoći, koja šteta je nastala ozljeđivanjem prilikom pada tužiteljice u prostorijama osiguranika tuženika.

7. Među strankama je nesporan nastanak štetnog događaja te aktivna i pasivna legitimacija.

8. Sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva te odgovornost tuženikovog osiguranika za štetu.

9. Saslušana je Bojana Šelek, voditeljica hidroterapije u Specijalnoj bolnici Varaždinske Toplice, koja je navela da je u trenutku štetnog događaja došla po pozivu kolegice u prostorije garderobe te zatekla tužiteljicu na podu jedne od kabina za presvlačenje. Navodi kako se na podu u kabinama nalaze protuklizne pločice, te da u kabinama nema tepiha niti staze, već se staza odnosno tepih nalazi uz rub bazena i u sredini garderobe. Navodi kako se svakih 45 minuta u bazenu mijenja grupa pacijenata koji provode terapiju te da između svake izmjene grupa pacijenata dolazi pomoćno osoblje koje briše pod uz bazen i čitave, pod garderobe kao i ulaz u bazen. Navodi kako postoji i oznaka "klizav pod" koja se nalazi u svakoj garderobi. Na upit punomoćnika tužitelja svjedokinja je odgovorila da je pod u kabini morao bit mokar jer je tužiteljica došla direktno iz bazena. Nadalje je navela da oznake "klizav pod" stalno stoje u garderobi, te da je od zadnjeg čišćenja poda do pada tužiteljice prošlo otprilike 40 minuta.

10. Saslušana je Jožica Vugrinec Sopić, voditeljica spremačica koje rade na bazenu i u drugim dijelovima ustanove. Navela je da bazen koji se koristi za terapije, spremačice obilaze samo vikendom, a kako je do predmetnog štetnog događaja došlo tijekom radnog dana, nema saznanja o ozljeđivanju tužiteljice. Izjavila je da radnim danom čišćenje poda oko bazena i u garderobama obavlja pomoćno osoblje ustanove i "kupaoničari", te kako se na nekoliko mjesta na tom području nalaze natpisi "klizav pod". Navela je da se između ulaska svake grupe pacijenata vrši dezinfekcija poda i sušenje

11. Saslušana je Jolanda Dvorinčić, koja je u vrijeme štetnog događaja, dijelila sobu s tužiteljicom. Navela je da je s tužiteljicom na dan štetnog događaja bila na bazenu te su nakon izlaska iz bazena i tuširanja, išle zajedno hodnikom do kabina za presvlačenje. Navela je da je hodnik bio mokar po podu sve do kabina. Nadalje je navela da spremačice čiste pod iza svake grupe, tako da kad sljedeća grupa dođe, pod bude suh. Svjedokinja je navela da se u hodniku nalazio trokut upozorenja, ali se ne sjeća da li se trokut upozorenja nalazio u području garderobe.

12. Tužiteljica je izjavila da je bila na terapiji u Varaždinskim toplicama i da se ozlijedila četvrtog dana terapije. Navela je da je bila na hidroterapiji u bazenu i da se nakon toga istuširala, prošla kroz bazenčić za dezinfekciju nogu i došla do garderobe u kojoj su kabine za presvlačenje. Navela je da se na podu po sredini garderobe, sve do bazena nalazio tepih, ali da se u kabini za presvlačenje nalaze keramičke pločice i da je primijetila da je pod bio mokar, a onda se dodatno smočio jer je voda kapala s njenog kupačkog kostima. Navela je da je prilikom presvlačenja malo podigla nogu i u tom trenutku se poskliznula i pala na pod. Tužiteljica je izjavila da pomoćno osoblje vodi računa o stanju poda na način da ga suši, te da je dan prije ozljeđivanja razgovarala s jednom čistačicom o tome kako je stavljen tepih u garderobu ali ne i u kabine za presvlačenje, u kojima je tepih neophodan. Navela je da vremenski nije moguće da pomoćno osoblje obavi čišćenje i sušenje poda između grupa pacijenata, jer da nova grupa pacijenata ulazi čim izađu pacijenti koji su obavili terapiju. Tužiteljica je navela da nije primijetila oznaku "Klizak pod", te da je na nogama imala gumene natikače, prikladne za bazen.

13. Na temelju rezultata provedenih dokaza, utvrđeno je da osiguranik tuženika Specijalna bolnica Varaždinske Toplice nije poduzeo sve potrebne mjere u cilju sigurnosti pacijenata i zaštite od pada u prostoru garderobe i kabina za presvlačenje pacijenata, a koji prostori se nalaze u blizini bazena u kojem se provodi fizikalna terapija. Naime, iako se, kako navode očevici i tužiteljica, na podu garderobe nalazio tepih, u kabinama za presvlačenje nije bilo tepiha, staze niti kakve druge zaštite od poskliznuća i pada pacijenata. Treba uzeti u obzir da se tim prostorima često kreću pacijenti s već postojećim problemima kretanja, a također i starije osobe koje koriste hidroterapiju, pa je i radi takve strukture ranjivih pacijenata, bilo potrebno osigurati visoki standard zaštite od pada i ozljeđivanja, što osiguranik tuženika nije učinio, radi čega se tužiteljica skliznula na mokrom i klizavom podu (keramičkim pločicama), pala i ozlijedila se, na način kako je već opisano u prethodnim točkama ove presude.

14. Prema Pravilniku o standardima kvalitete zdravstvene zaštite i načinu njihove primjene (NN 79/2011) zdravstvena ustanova mora imati načine za prepoznavanje i otkrivanje prevalencije i ozbiljnosti incidenata koji utječu ili prijetje sigurnosti pacijenata i osoblja, što mora uključivati medicinske pogreške i neželjene događaje, a pad u bolničkoj ustanovi je jedan od neželjenih događaja prema pacijentima, sukladno čl. 5. točka 2.6.1. spomenutog Pravilnika.

15. Odgovornost tuženika kao osiguratelja proizlazi iz sklopljene police osiguranja od odgovornosti koja je vrijedila u vrijeme štetnog događaja.

16. Okolnost da su na podu ugrađene protuklizne pločice sama po sebi nije dovoljna da spriječi poskliznuća i padove, kao niti natpis da se radi o klizavom podu, već je osiguranik tuženika bio dužan osigurati visoki standard zaštite pacijenata, tako da osigura efikasno čišćenje i sušenje podova između terapija pojedinih grupa pacijenata, postavi tepih ili stazu u cijelom prostoru po kojem se kreću pacijenti nakon izlaska iz bazena ili provede druge mjere kojim bi ovakvi štetni događaji bili izbjegnuti.

17. Radi utvrđivanja osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva, provedeno je medicinsko vještačenje koje je povjereno stalnom sudskom vještaku dr. Mladenu Miškulinu. Prema nalazu i mišljenju vještaka, proizlazi da je tužiteljica u štetnom događaju zadobila prijelom lijeve potkoljenice.

18. Prema nalazu i mišljenju vještaka, tužiteljica je trpjela fizičke bolove jačeg intenziteta u trajanju od 5 dana, bolove srednje jakog intenziteta u trajanju od 10 dana i bolove manjeg intenziteta 60 dana kumulativno.

19. Vještak je utvrdio da je tužiteljica pretrpjela kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta u trenutku ozljede, a potom je trpjela sekundarni strah jačeg intenziteta 4

dana, srednjeg 10 dana i manji strah 45 dana kumulativno, radi brige za stanje zdravlja i ishod liječenja, te strah od mogućih novih ozljeđivanja uslijed ograničenja pokretljivosti.

20. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je kod tužiteljice nastupilo smanjenje životne i radne sposobnosti u obimu od 8% trajno. Posljedice se ispoljavaju u ograničenju opsega pokreta lijevog gležnja u lakom do srednjem stupnju te u vidu kroničnih bolova prilikom i nakon težih opterećenja, kao i da je zaostalo naruženje u lakom stupnju.

21. Nadalje, vještak je utvrdio da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega dok je bila na kućnom liječenju po 2 sata dnevno kroz 14 dana (od 14. do 28.08.2023.), po 1 sat dnevno kroz 35 dana (od 28.08. do 02.10.2023.), 6 tjedana u opsegu 2x2 sata tjedno (od 02.10.2024.) za obavljanje težih poslova, te od 02. do 11.04. 2024., dakle 10 dana po 1 sat dnevno. Dakle, bilo joj je potrebno ukupno 97 sati pomoći i njega druge osobe.

22. Stranke nisu imale prigovore na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka.

23. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka dr. Mladena Miškulina, koje je izrađeno prema pravilima struke, objektivno i obrazloženo.

24. Uzevši u obzir sve navedeno, utvrđeno je da je kod tužiteljice došlo do povrede prava osobnosti propisane odredbom čl. 19. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO/05), a nalazom i mišljenjem vještaka utvrđene su činjenice i okolnosti (fizičke boli, strah, smanjenje životne i radne sposobnosti, naruženje), koje utječu na pravičnu novčanu naknadu, a propisane su čl. 1100. st. 2. ZOO/05.

25. U smislu članka 19. ZOO/05, pravo je svake osobe na zdravlje, kako tjelesno tako i duševno. Tužiteljici je povrijeđeno navedeno pravo, te je pretrpjela neimovinsku štetu. Slijedom toga, ima pravo na isplatu pravične novčane naknade.

26. Odlučujući o visini naknade neimovinske štete, sud je uzeo u obzir jačinu i trajanje fizičkih bolova, neugodnosti uslijed imobilizacije noge, hospitalizacije i operativnog zahvata, te fizikalne terapije. Osim toga, cijenjeni su karakter, jačina i trajanje straha, trajne posljedice koje su utvrđene u omjeru od 8 %, neugodnosti radi zaostalog naruženja u vidu dva ožiljka na gležnju i laganog šepanja. Dosuđena je, stoga, tužiteljici naknada neimovinske štete u iznosu od 4.100,00 eura.

27. Tužiteljica je prilikom saslušanja izjavila da su joj pomoć i njegu pružali ukućani, ali i u tom slučaju ona ima pravo na naknadu ovog oblika štete, a visina naknade se utvrđuje prema neto cijeni sata pomoći i njega takve vrste, koju pružaju profesionalci, na području grada Zagreba u kojem tužiteljica živi. Takva cijena iznosi 4,00 eura, pa je za ukupno 97 sati tuđe pomoći dosuđena tužiteljici naknada u iznosu od 388,00 eura.

28. Tužitelj je u podnesku od 22. travnja 2026. godine snizio tužbeni zahtjev, odnosno uskladio ga je prema nalazu i mišljenju medicinskog vještaka. Na ročištu dana 23. travnja 2026.g. tuženik se tome protivio navodeći da se radi o djelomičnom povlačenju tužbe. Radi toga je sud meritorno odlučivao o cjelokupnom tužbenom zahtjevu koji je bio postavljen u tužbi, a iznosio je 8.400,00 EUR.

29. S obzirom na to, dosuđena je tužitelju naknada neimovinske štete u svoti od 4.500,00 EUR, te naknada s osnova tuđe pomoći i njega u iznosu od 388,00 eura, dok je u preostalom dijelu u ukupnom iznosu od 3.512,00 eura, tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

30. Dosuđene su tužiteljici zatezne kamate na iznos neimovinske štete koje teku od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. od 31. siječnja 2024.g. do isplate, jer je tuženik u zakašnjenju s ispunjenjem svog novčanog dugovanja, pa je u obvezi isplatiti tužiteljici i zatezne kamate, temeljem člana 1103. u svezi s člankom 29. st. 1. ZOO-a. Kamate

na tuđu pomoć teku od dana presuđenja, dakle od 29. rujna 2026.g. do isplate, kako je to tužiteljica zatražila.

31. Kamate teku po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

32. Za navesti je da je po prijedlogu tuženika o ovoj parnici obaviještena Specijalna bolnica za medicinsku rehabilitaciju Varaždinske Toplice (list 461 spisa), međutim ista se nije umiješala u postupak na strani tuženika.

33. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku, a odnosi se na troškove zastupanja tužitelja po punomoćniku - odvjetniku. Troškovi su odmjereni prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, po kojoj vrijednost jednog boda iznosi 2,00 eura.

34. Troškovi tužiteljice obuhvaćaju: sastav odštetnog zahtjeva - 100 bodova, sastav tužbe - 100 bodova, sastav podneska od 03.02.2025. – 100 bodova, pristup na ročište 06.02.2025.g. - 100 bodova, pristup na ročište 16.05.2025.g. - 100 bodova, pristup na ročište 13.10.2025.g. - 100 bodova, sastav podneska od 22.04.2026.g.-100 bodova, pristup na ročište 23.04.2026.g. - 100 bodova, pristup na ročište 03.07.2026.g. - 25 bodova, sastav podneska od 13.07.2026.g. - 25 bodova, pristup na ročište 31.08.2026.g. - 100 bodova, što je 950 bodova, odnosno 1.900,00 eura.

35. Tužiteljica je u pogledu osnova tužbe u cijelosti uspjela u ovom sporu (100%), iako je tuženik cijelo vrijeme osporavao i osnov i visinu tužbenog zahtjeva. U pogledu visine tužbenog zahtjeva, uspjela je sa 58%. Kada u zbroje 100% i 58%, dobije se zbroj od 158%, koji se podijeli sa 2 i dobije se 79%, što predstavlja uspjeh tužiteljice u ovom sporu. Sukladno tome, dosuđen joj je trošak od 1.501,00 eura, PDV u iznosu od 375,25 eura, trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 330,00 eura, što je ukupno 2.206,25 eura.

36. Trošak tuženika obuhvaća: Sastav odgovora na tužbu – 100 bodova, pristup na ročište 06.02.2025. – 100 bodova, ročište 16.5.2025 – 100 bodova, ročište 13.10.2025. – 100 bodova, podnesak 7.1.2026. – 100 bodova, ročište 23.4.2026. – 100 bodova, ukupno 600 bodova, odnosno 1.200,00 eura. Tuženik je u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio sa 42%, dok u pogledu osnova nije uopće uspio u sporu. Kada se zbroji 42% podijeli sa 2 dobije se 21%, što predstavlja uspjeh tuženika u sporu. Sukladno tome tuženiku bi pripao trošak od 252,00 eura te PDV u iznosu od 63,00 eura, što je 315,00 eura.

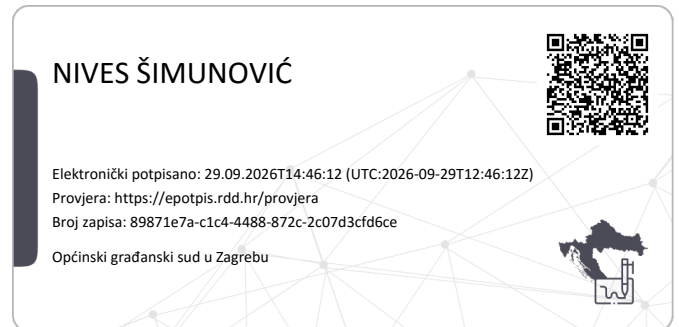
37. Kada se od troška tužitelja u iznosu od 2.206,25 eura odbije trošak tuženika u iznosu od 315,00 eura dobije se iznos od 1.891,25 eura, što predstavlja parnični trošak dosuđen tužiteljici.

38. Dosuđene su tužitelju zakonske zatezne kamate na parnični trošak koje teku od dana presuđenja, dakle od 29. rujna 2026. godine do isplate, jer se radi o dospjelom potraživanju shodno odredbi čl. 151. st. 3. Zakona o parničnom postupku, a kamate teku po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili

granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

U Zagrebu, dana 29. rujna 2026. god.

Sudac
Nives Šimunović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi pismeno u četiri primjeraka, putem ovoga suda. O žalbi odlučuje županijski sud.

DNA

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-dedde**

Kontrolni broj: **087a1-9fb93-f13d4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.